

Раф. Поповъ

П жтуване по неволя

(по Лункевичъ)

Чувствуватъ се вече хладнитѣ есенни дни. Деньтѣ значително намалява, и кой отъ васъ не е виждалъ тогава, какъ любимитѣ ластовички почватъ да се трупатъ по телеграфнитѣ жици.

Презъ пролѣтъта и лѣтото, когато грижливо си правятъ гнѣздата, а по-късно мжтятъ и отглеждатъ малкитѣ си, ние ги виждаме по двойки. Малкитѣ, щомъ отраснатъ и се научатъ да хвѣркатъ, напускатъ гнѣздото си и се прѣскатъ и заживѣватъ самостоенъ животъ. Но щомъ почувствуваха септемврийския хладъ, ластовичките почватъ да се събиратъ на групи, като че ли искатъ да се съвещаватъ: кога да отпѣтуватъ за топлите страни. Нѣколко дни по-късно ние не чуваме повече тѣхния концертъ. Тѣ отлетѣха. Ще ги чакаме следната година, за да ни обадятъ, че пролѣтъта е настѫпила.

Много сѫ животнитѣ, които живѣятъ единично, или само двойки; но при нѣкои случаи, подобно на ластовичките, тѣ само за известно време се събиратъ въ голѣмо общество. Защо? За това има различни причини. Така напр. едни се групиратъ, за да могатъ по-сигурно да се защищаватъ отъ врагове, други—за да иматъ по-голѣма смѣлостъ да нападатъ жертвите си, трети вършатъ това съ цѣль да се забавяватъ по-добре, четвърти—за да предприематъ далечно пѫтуване и пр. и пр.

Нека сега разгледаме нѣкои отъ по-интереснитѣ случаи.

Да взѣмемъ за примѣръ най-обикновената гженица, която често пѫти оголва овошнитѣ и други дѣрвета.